

studere i Danmark, skulle vi ikke være interesseret i at hjælpe med til, at de kunne få en bolig.

Men jeg går ud fra, at Fremskridtspartiet er tilhænger af, at der kan foretages sådanne udvekslinger, sådan at det internationale samfund, som vi ser tone frem i højere og højere grad, også kan finde udtryk i unge menneskers studier.

Det var det ene.

Og det andet er, at vi jo hørte de samme floskler fra Fremskridtspartiet, som vi plejer at høre. Så der er sådan set ikke den store variation; uanset hvem Fremskridtspartiet vælger som ordfører, er det skåret over samme læst hver gang: milliarderne til de almennyttige boliger!

Og for at det ikke skal stå uimodsagt, vil jeg bare gentage, hvad jeg har sagt tidligere: Der gives ikke større støtte til almennyttige boliger, end der gives til ejerboliger. Den gives på en anden måde, men der gives ikke større støtte.

Og jeg kan fortælle, at den rente, man i dag betaler i almennyttigt boligbyggeri, er cirka på niveau med den rente, man betaler i det private byggeri, når man tager skattefordelen med.

Og så vil jeg spørge hr. Kim Behnke, om han ikke er klar over, at hvis man byggede boligerne i privat regi, ville huslejen blive noget større, end den er i det støttede byggeri.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Med hensyn til den sidste af hr. Hans Peter Baadsgaards bemærkninger vil jeg sige, at vi vil overlade det til markedskræfterne at afgøre huslejens størrelse frem for at overlade det til embedsmændene i Boligministeriet at bestemme, hvad kvadratmeterprisen osv. skal være.

Og med hensyn til de udenlandske studerende er Fremskridtspartiet tilhænger af, at udenlandske studerende tager ophold i Danmark for at studere, og vi er tilhængere af, at danskere tager til udlandet og studerer. Det er godt, det er fremragende, og derfor sagde jeg også, at vi ikke deler den opfattelse, at de studerende, der kommer rejsende hertil fra udlandet som udvekslingsstudierende osv., stjæler uddannelsespladser i Danmark.

Det, jeg gjorde opmærksom på, var, at dette synspunkt på det sidste har været fremme i den offentlige debat specielt med hensyn til nordmændene. Men det synspunkt deler vi ikke; vi afviser det som usagligt.

Problemet er så, at der i disse år er mangel på boliger til studerende, og at der i øvrigt har været det i ganske mange år – jeg kommer selv fra Århus, hvor problemet er der hvert eneste år – og hvis der nu sker det, at udenlandske studerende på grund af denne ændring af lovgivningen kommer forrest i køen og dermed får mulighed for at få anvist en bolig på bekostning af danske studerende, som så skal bo i telt på græsplænen foran universitetet, så frygter vi, at det giver anledning til yderligere problemer, og derfor skal dette problem løses ved, at der bliver nogle flere boliger, og ikke ved, at nogle udenlandske studerende kommer foran danskerne, når de for få boliger skal fordeles.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Når hr. Kim Behnke får læst lovforslaget én gang mere, især bemærkningerne, vil han også finde ud af, at der ikke er tale om, at der er nogle, der skal stilles forrest i køen, men om, at man lokalt får mulighed for også at anvise boliger til udenlandske studenter.

Men jeg har forstået Fremskridtspartiets budskab på det område, og der er ikke den store nyhed i det, heller ikke når det drejer sig om studenter fra et hvilket som helst andet land.

Og så vil jeg blot sige: Private kan bygge alt det, de har lyst til; der er ingen grænser for, hvad de kan bygge. Og de kan bygge til den husleje, de kan få; der er ingen restriktioner med hensyn til det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det sidste frister mig jo næsten til at sige: Så undrer det mig, hvad hr. Hans Peter Baadsgaard har foretaget sig i sine mange år som en udmærket formand for Folketingets Boligudvalg, for Folketinget har jo ikke bestilt andet end at lægge hindringer i vejen for, at man frit kan bygge i Danmark. Så det, han siger, er jo altså ikke rigtigt.

Men o.k., af hensyn til identiteten må jeg hellere begrænse mig til det med de studerende:

Sagen er jo den, at hvis ikke antallet af boliger bliver større og der samtidig melder sig flere ansøgere med anvisningsret, så er der altså nogle, der kommer bagest i køen; det kan ikke undgås. Og derfor bør man løse problemet ved, at der bliver bygget nogle flere boliger til de studerende, frem for at sige, at de udvekslingsstu-